

GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN.

Meditatie (5) door Hans Huijzer 01-07-2020

Door zijn geloof sprak Jozef aan het eind van zijn leven al over de uittocht van het volk van Israël en gaf hij opdracht zijn gebeente dan mee te nemen... (Hebr.11:22)

In ons nadenken over GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN ná Noach, Mozes, Abraham en Job deze keer: Jozef. Het leven van Jozef is heel duidelijk een heen wijzing, een type van de Here Jezus Christus. Maar de aanleiding om over Jozef na te denken vond ik deze keer in Hebr.11:22, zoals we net gelezen hebben. Aan het eind van zijn leven gaf Jozef namelijk opdracht dat zijn gebeente later meegenomen moest worden naar het beloofde land. Het leven van Jozef was bepaald geen gemakkelijk leven. Tijdens zijn jeugd jaren was hij al het buitenbeentje van zijn broers. De jaloezie moet hij pijnlijk gevoeld hebben terwijl zijn vader hierin toch wel een aanleiding was. Het loopt uit op een heftige confrontatie waarbij zijn broers Jozef eerst in de put doen belanden. Hij ontsnapt aan de dood maar wordt wel als slaaf verkocht. Daar verdwijn je dan definitief uit je gezin en word je verhandeld. Over moeilijke tijden gesproken. Het lijkt goed uit te pakken wanneer Jozef in het huis van Potifar terecht komt. Maar ook daar gaat het mis. Potifars vrouw doet een mislukte poging om Jozef te verleiden. Het zorgt er voor dat Jozef in de gevangenis belandt. Ook geen plek zonder moeilijkheden. Bovendien wordt hij daar vergeten door de schenker. Pas wanneer Faraó een droom uitgelegd wil krijgen herinnert de schenker zich Jozef. Enfin, u weet hoe het toen allemaal verder ging. Ook al werd Jozef uiteindelijk onderkoning van Egypte, hij was nog steeds een allochtoon. Hij hoorde in het huisgezin van zijn vader Jakob thuis. Dat heeft al die jaren in hem geleefd. Nee Jozef heeft een veelbewogen leven had met veel uiterst pijnlijke en moeilijke omstandigheden. Dat Jozef zijn geloof in de God van zijn vaders nooit is kwijtgeraakt blijkt op meerdere momenten maar zeker op het moment dat hij zich openbaart tegenover zijn broers. Deze zijn doodsbenuwd dat Jozef zich op hen zal wreken. Maar Jozef zegt: God heeft mij voor jullie uitgezonden om jullie in het leven te behouden... Uiteindelijk komt er ook aan Jozefs leven een einde en dan neemt Jozef in zijn testament op dat later zijn gebeente meegenomen moet worden naar het beloofde land. Een geloofsproclamatie ! Mozes heeft deze testamentaire opdracht ook uitgevoerd zo lezen we in Exodus 13. Het zou nog 430 jaar duren voordat Jozefs wens om in het beloofde land begraven te worden in vervulling gaat. Wij kunnen uit Jozefs wens afleiden dat hij een rotsvast vertrouwen had in de belofte aan zijn overgrootvader Abraham gedaan. De belofte dat het volk van de Hebreërs het aan Abraham beloofde land zou verkrijgen. Jozef bezat geen Bijbel om het allemaal regelmatig na te lezen. Het was hem ongetwijfeld door zijn vader Jakob verteld. Verteld in geloof. Ontvangen in geloof. Vastgehouden in geloof. Dat is bijzonder. Immers Jozef heeft genoeg momenten in zijn leven gekend waarin hij moet hebben gewanhoopt aan de aanwezigheid van God in zijn moeilijke omstandigheden. Jozef heeft over de grens van zijn eigen leven heen gekeken en geloofd dat Gods tijdsbestekken niet afhankelijk zijn van de duur van zijn aardse bestaan.

GELOVEN IN ONZE MOEILIJKE TIJDEN... Wat zijn beloften Gods die wij onder alle omstandigheden – dus óók en vooral in moeilijke- als zekerheid mogen beschouwen ? Misschien moeten we dan wel als eerste noemen wat de Here Jezus zei bij Zijn vertrek van deze aarde: Matth.28:20 En zie ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld. Er wordt dus geen enkele dag of periode uitgezonderd. Jezus zegt: Ik ben er bij !

Jozef bezat zijn geloof doordat hij woorden had gehoord, aangenomen en vastgehouden. Geloven is door het horen van het Woord van Christus. (Rom.10:17) En van *wie* had hij deze woorden gehoord. Zonder twijfel van zijn vader Jakob. Beseffen wij juist nú het belang van het overbrengen van Gods Woord ? Aan onze kinderen, kleinkinderen en aan wie het maar horen wil? Zeker in de crisistijd waarin wij vandaag leven is het belangrijk te blijven getuigen van de hoop die ons vervult: Jezus Christus !! Wat wij ook uit Jozefs geschiedenis kunnen leren is te zien voorbij de grens van ons aardse bestaan. Jozefs leven eindigde maar daarmee eindigde niet zijn visie op Gods toekomstplannen. Jozef geloofde dus in Gods profetisch Woord voor Israël. Hoe is dat bij ons ? Geloven wij het Profetisch Woord zoals het geschreven staat of zijn we veel drukker met het verschil in visies er over uit te meten ? Is Israël een theologisch lastig dossier óf een onweerlegbaar feit ?

GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN – GETUIGEN IN MOEILIJKE TIJDEN !

Petrus zegt het in zijn 1^e brief hfdst.1 vanaf vs 22 erg duidelijk:²²Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigt hebt tot ongeveinsde broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief,²³als wedergeborenen niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God.

²⁴Want: Alle vlees is als gras, en al zijn heerlijkheid als een bloem in het gras; het gras verdort en de bloem valt af, ²⁵maar het woord des Heren blijft in der eeuwigheid.

Dit nu is het woord, dat u als evangelie verkondigd is. AMEN.

De volgende meditatie DV woe 12 aug. a.s.

Heeft dit Woord u gesterkt en bemoedigd ? Misschien kunt u er ook iemand anders mee bemoedigen.